

dopuščata. — Govor dr. Bleiweisa v deželni zboru, s katerim je šibal sedanjo sistemo, pod katero dežele in narodi trpé, je splasil posebno Dunajske časnikarje kviško; kakor vrane se zaganjajo v dr. Bleiweisa, njim na čelu židovska „N. Fr. Presse“, kateri je sedanja sistema tako varno ležišče. Tehtnih razlogov se vé, da ne valé njemu nasproti, ampak prav po židovi šegi jih nadomestujejo s predrznimi napadi in pobalinskim zmerjanjem dr. Bleiweisa. Taka je ta svojat! Vse, kar jej ni prav, ometa z grdim blatom. Kakoršni ljudje, tako orožje njihovo!

 Kmetovalce, ki so naročili Rigajskega lanu pri družbi kmetijski, še enkrat opominjamo, naj brž pridejo po-nj. Lan je izvrstno lep.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Ogerski ministri so zdaj tukaj, in dogovori z ministri tukajšnjimi so se začeli. Noben časnik pa ne vé nič povedati, kaj in kako se godí v teh razgovorih, ker zavezali so se ministri vsi, obravnave pokriti s plaščem skrivnosti. — V mnoge nemške časnike se je te dni pisalo od tod, da niti Auerspergovo ministerstvo niti grof Andrassy sam ne stoji več trdno ter da krona je nezadovoljna z notranjo in vnanjo politiko monarhije.

— Mnogim homatijam, v katerih se nahaja Avstrija takraj in unkraj Litave, pristopila je zdaj še ta, da je znani Augsburški časnik raznesel glas, da Ruski car Aleksander zaradi bolehnosti in vladarskih brig se hoče odpovedati vladarstvu in iti v mir. Ali je to istina ali ne, nam ne pové noben časnik, pa tudi ne pravi, da ni resnica. Iz zgodovine pa je znano, da Ruski cari ne carajo dolgo; sedaj je Aleksander presegel vse prednike svoje. Kakošno lice pa dobi Evropa potem, ako on zares odstopi, kdo more to vedeti! Njegov sin, ki se za njim ima vvesti na prestol Ruski, je na glasu velikega prijatelja Slovanov in slovanske stvari. Potem se utegne vsa doseđanja Ruska politika o Turčiji premeniti. Novega cara ne vežejo nobene sponne preteklosti, nobeni dogovori in ugovori Berlinski, Dunajski in Petrogradski. On po Ignatievu ni ničesa obljubil sultanu; on ni odobril ne jedne note poslane v Carigrad, na Dunaj ali v Beligrad. Novi „Pressi“ se sami nekako čudno zdi, da Ruski časniki sedandanes vse drugače obnašajo kakor so se vèdli iz začetka ustanka v Hercegovini. In res je, da jim sedaj ni več mar niti za Turčijo, niti za doseđanje složno postopanje z Berolinsko in Dunajsko vlado. Vladni Ruski časnik „Invalide“ sega pa še dalje in pravi, da nesrečnega položaja ustašev je Avstrijska prijaznost do Turčije kriva. Drug Ruski časnik nasvetuje, naj Turška vojska zapusti Hercegovino ter da se ta odstopi Črnogori ali vsaj pod njeno gospodarstvo dene. Tudi „Golos“ in „Viedomosti“ se kažeta južnim Slovanom prijazna. — Po vsem tem je očitno, da vsa druga sapa veje sedaj iz severja, in da po takem utegne car Aleksander res slovo dati vladarstvu. Kaj tedaj prinese spomlad, to danes vé le Oni, ki „veliko pratiko piše narodom.“

— Beust, ki je ves navskriž z Andrassyem o Turški politiki, ne gré več v London za poročnika nazaj.

— Vladna „Wiener Zeitg.“ je oklicala ustanovitev c. k. upravne sodnije.

— Mnogo deželnih zborov je že končalo svoje zborovanje.

Ogersko. Magjarsko silstvo je brez konca in kraja. V nemški Sibiriji (Hermannstadt), kjer nihče Magjarskega jezika ne razume, je pri ondašnji sodnji prve inštanije Magjarski jezik zaukazan! Poslanec Emil pl. Trauschensfels je v krepkem govoru šibal to krivico in nepostavnost; al ko je bral v državni zbornici dotično postavbo, so magjaroni tako silno ropotati začeli, da so oglušili njegove besede in ga je zbornice predsednik klical na red. Minister pravosodja je obljubil pri tej priliki predlogo o rabi uradnega jezika; al pri znani oholosti Magjarski, ki je kakor jajce jajcu podobna drznosti nemčurski, je le pričakovati, da nemški Saksonci ondi pridejo iz dežja pod kap.

Nemčija. — Nemški cesar Viljem je te dni obhajal svoj 80. rojstni dan. Maršal Wrangel, 95letni starec, ga je pozdravil z vsklikom: „Ti nikdar premagani vojskovodja!“ Bismarka je cesar ta dan povzdignil v čast „generala konjištva.“

Beligrad. — Junakinji Holandski, gospodični Markus, ki je prihitela Hercegovincem na pomoč, pa je bila z Ljubibratičem vred v Linc tirana, se je posrečilo uiti in se vrniti v Beligrad. Kakor „Vidov dan“ piše, je okoli 24 let stara, srednje velikosti, ponašanja in pogleda prave Amazonke.

Iz Turškega bojišča. — Hrup o reformah Evropskih oblasti po Turčiji sprejetih je zdaj popolnoma potihnil in tudi reforme so se v pesku zgubile. Vse je pri starem, le da boj z orožjem bolj miruje, ker so meje po Avstrijskih vojakih zastavljene. S pomirjenjem ni nič, tudi general Rodić ni niti na Črnigori, niti pri ustajnikih nič opravil in govorilo se je, da, naveličavši se sitnih nalog misli popustiti namestništvo v Dalmaciji. — Ustajniki v južni Hercegovini imajo Turke trdo zajezene, in trdnjavica Nikšić je zavoljo pomanjkanja živeža v hudi stiski. — Vsa znamenja kažejo, da se Črnagora pripravlja za vojsko in tudi Srbija misli neki sv. Jurija dan vdariti nad Turka. Govori se tudi, da Rusija pomika velike čete vojakov proti Srbiji — zakaj, to si vsak lahko sam raztolmači. Bomo videli, kaj bo, ko spomlad napoči. — Zadnje dni so Turki prosili pomirja. Ustajniki so jim ga dovolili, pa le iz hvaležnosti do Avstrije, ki je pribegle sprejemala.

Žitna cena

v Ljubljani 1. aprila 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 61. — banaška 9 fl. 13. — turšice 4 fl. 88. soršice 6 fl. 60. — rži 5 fl. 69. — ječmena 4 fl. 10. — prosa 4 fl. 39. — ajde 5 fl. 37. — ovsa 3 fl. 57. — Krompir 3 fl. 60 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 3. aprila.

5% metaliki 68 fl. 70 kr. Ažijo srebra 104 fl. 20 kr.
Narodno posojilo 73 fl. 75 kr. Napoleondori 9 fl. 18 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu } 1. aprila 1876: 61. 52. 74. 66. 64.
na Dunaji } 5. 8. 83. 65. 45.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 18. aprila